گذر خط الرأس سرکچال – کلون بستک

از شمشک تا دیزین
اعضای تیم : احسان حسین نژاد , مرتضی گنجايي , محسن انواری
زمان : پنجشنبه و جمعه ۱۹و۸۴/۸/۲۰

خط الرأس ۷ کیلومتری (خط مستقیم) سرکچال – کلون بستک در البرز مرکزی واقع شده است. پایین ترین نقطه این خط الرأس گردنه ایست ۳۸۳۰ متری و بالاترین آن قله ۴۱۶۰ متری کلون بستک. این خط الرأس از طریق گردنه ورزآب به قلل برج و خلنو در شمال می رسد.

پنجشنبه ۸۴/۸/۱۹: ساعت ۸ صبح از تهران حرکت کرده و ۹:۴۵ به روستای سفیدستون شمشک رسیدیم. ساعت ۱۱ در حالی که بارش برف که از شب قبل آغاز شده بود همچنان ادامه داشت, از طریق یال تابستانه صعود را شروع کردیم. برف کوبی سنگین حرکت را کند کرده بود و مجبور بودیم هر یک ربع جایمان را عوض کنیم.

پس از ۳ ساعت به جايي رسيديم که برای رسیدن به یال پناهگاه لجنی می بایست تراورس می کردیم. بعد از تراورس به دهلیز سمت چپ پناهگاه رسیدیم. برف دهلیز بسیار زیاد و انرژی گیر بود و نیم ساعت وقت گرفت. بعد از اتمام دهلیز متوجه شدیم که پناهگاه بر روی یال بعدی قرار دارد. سرانجام بعد از ۴ ساعت به پناهگاه رسیدیم.

بارش قطع شده بود و هوا داشت سرد می شد. چون کیسه خواب مناسب نداشتیم داخل پناهگاه چادر برپا کردیم. تا آخر شب وقت زیادی داشتیم که به برف آب کردن و غذا خوردن و حرف زدن گذشت.

جمعه ۸۴/۸/۲۰: ساعت ۴ بیدار شدیم. بعد از صبحانه و جمع و جور کردن وسایل ۶ راه افتادیم. هوا آرام و بدون باد اما سرد بود. یال پناهگاه ما را مستقیم به خط الراس می رساند. برف روی یال بیشتر از تصور ما بود. ۸:۲۰ به قله سرکچال ۳ به ارتفاع ۴۰۵۰ متر رسیدیم که در واقع ابتدای خط الرأس بود. چون ساعت ۲ بعد از ظهر در گردنه دیزین با بچه هايي که از سي چال برمی گشتند قرار داشتیم از صعود سرکچال ۱ منصرف شدیم و به سمت کلون بستک راه افتادیم. پیش بيني ما این بود که

نهایتا ۱ بعد از ظهر به کلون بستک می رسیم. بر خلاف همیشه که باد روی خط الرأس, برفی بر آن باقی نمی گذارد حدود نیم متر برف داشتیم.

ساعت ۱۲ به اتاقک پر از برفی رسیدیم که یکی از مسیرهای صعود تابستانی کلون بستک در این قسمت به خط الرأس می رسد. از این جا به بعد خط الرأس باریک و سنگی و به اصطلاح تیغه می شد و در بعضی قسمت ها باید دست به سنگ می شدیم و با توجه به لغزنده بودن آن به دقت و تمرکز نیاز داشت. هوا مه آلود بود و بارش اندکی هم شروع شده بود. بنابراین هنوز قله را ندیده بودیم.

گذر از تیغه ها ۲ ساعت وقت گرفت و سر انجام ساعت ۲ بعد از ظهر بر روی قله ایستادیم. همان لحظه تیم انجمن کوهنوردی دانشگاه تهران که صعود خود را از گردنه دیزین شروع کرده بودند, نیز
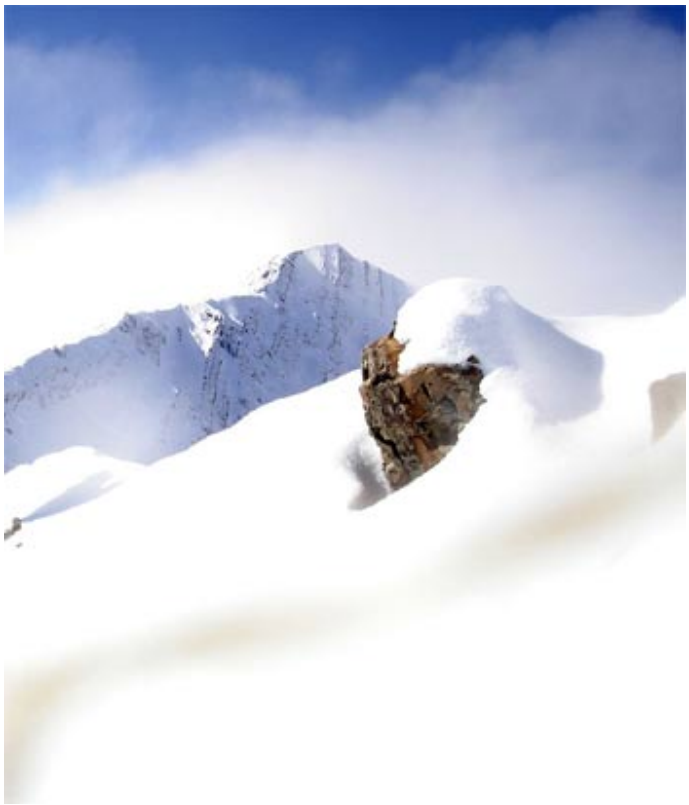
به قله رسیدند. به سمت پایین حرکت کردیم و ساعت ۳:۳۵ به گردنه دیزین رسیدیم. تا برگشتن بچه های دانشگاه تهران صبر کردیم و ساعت ۵ با مینی بوس آن ها به تهران برگشتیم.